

Ако проследим ранжирането на научните направления по показател „дял на българските публикации от общото им количество в света“ съответно за 1981, 1990 и 1998 г., както и по средна стойност за целия изследван период, можем да установим следното:

Отново (по споменати вече причини) с водеща позиция е областта мултидисциплинарни изследвания, която единствена достига средна стойност по разглеждания показател над 1%. В началото на периода тази величина е 4.6% от световните публикации. През 1990 г. процентът намалява до 3.4, като през 1998 г. пада катастрофално до 0.1%. Все пак по средна стойност (2.9%) визираната научна област води категорично пред останалите.

На втора и трета позиция по средна стойност (с 0.7%) са областите история и физикохимия. При историята този показател варира през годините между 1.3 и 0.2%, достигайки пиковите стойности през 1985 и 1994 г. Минималната стойност е отбелязана през последната година от периода. В областта физикохимия динамиката е по-стабилна, с малки флуктуации между 0.5 и 0.9%. Класацията продължава с четири области, достигнали средна стойност 0.5% от общия брой публикации, а именно: инженерна химия, материалознание, оптика и акустика и спектроскопия. Пет са научните области със стойност на този индикатор 0.4: приложна физика, биотехнология/приложна микробиология, неорганична и ядрена химия, математика и органична химия/полимери. Макар и с пониска средна стойност за целия период (0.3%), от 1991 г. насам и дисциплината физика също поддържа 0.4% дял от световните публикации. В края на тази ранжировка се намират областите от сферата на медицината (имунология, медицински изследвания - диагностика и лечение, медицински изследвания - обща тематика, медицински изследвания - органи и системи), чийто дял публикации е под 0.1%, тоест пренебрежимо малък, почти равен на нула.

Разглежданият показател свидетелства какъв е приносът на българската наука в световния информационен поток, доколко тя е „в крак“ със световната наука в дадено направление и до каква степен динамиката на продуциране на ново научно знание следва световната. В този смисъл е възможна ситуация, при която въпреки високия абсолютен брой публикации за дадена област, при съпоставката с този показател да се окаже, че тя всъщност е с малка относителна тежест по отношение на общото количество публикации в световен мащаб, къкъвто е например случаят с областта физика (на четвърта позиция по брой публикации, но извън първата десятка по дял от световните). Възможен е и обратният случай - научни дисциплини със съществен принос в световния информационен поток да са твърде назад в националната класация по абсолютен брой публикации за даден период. Такава ситуация имаме при инженерната химия, която е на четвърто място по средна стойност на дела ѝ от световните публикации, но чак на дванадесето по кумулативна стойност на